Scris de Apopi Mariana Diana
Miercuri, 02 Martie 2011 13:01 -

Etimologic vorbind, în limba engleză, limba în care a fost scrisă cea mai mare parte a bibliografiei acestui text, termenul de prostie (stupidity) provine din latinescul „stupere" care înseamnă stupefiere (ex. mirare, uimire, uluire, toate într-o lentoare până la încremenire). Într-o definiţie de lucru, prostia se referă la capacitatea scăzută de a realiza concordanţa între scopurile pe care ni le propunem şi mijloacele de atingere a lor; aşadar, ea apare la interacţiunea dintre scopuri şi mijloacele de atingere a lor.

Formula Prostiei şi a Inteligenţei:

* P(prostia) = S(scopuri) ∩ M(mijloace)
    - Profilul: 1-0.

Prost cu pretenţii/autentic:

are/îşi propune scopuri variate (adesea ca urmare a presiunii şi modelelor sociale şi educaţionale), dar nu are mijloacele intelectuale adecvate realizării lor.

- Profilul: 0-1.

Prost simpatic/ignorant:

nu îşi propune/nu are scopuri adecvate sau variate, dar ar avea mijloacele intelectuale necesare realizării lor. - Profilul: 1-1; Inteligent activ: are/îşi propune scopuri variate şi are mijloacele necesare atingerii lor.

- Profilul: 0-0

. Inteligent pasiv sau Prost adaptat;

doar dacă îi mobilizezi în sarcini poţi să-i diferenţiezi. Moliere spunea cu referire la această situaţie că un învăţat (inteligent) care tace nu se deosebeşte de un prost care nu spune niciun cuvânt.

* Legenda: 1-prezenţa sau exces; 0-deficit sau absenţă

Aşa cum se vede mai sus, prostul nu este antitetic deşteptului. El este antitetic inteligentului. Opusul deşteptului este novicele. Altfel spus, inteligenţa (şi prin contrapondere prostia) se referă la capacitatea de (1) a ne organiza mintal pentru a rezolva probleme şi/sau a descoperi probleme şi (2) a învăţa rapid şi eficient cunoştinţe noi. Când vorbim de deştept versus novice ne referim la cunoştinţele acumulate. Cineva care este inteligent poate să nu fie foarte deştept, în sensul că nu are un volum mare de cunoştinţe. Această conceptualizare duce la o categorie fascinantă de „proşti deştepţi/experţi", adică oameni cărora nu le prea funcţionează mintea rapid şi eficient, dar au un volum mare de cunoştinţe, obţinute prin muncă şi efort, care, punctual şi contextual, pot fi utilizate cu succes, ca expertiză, adesea rigidă, inflexibilă! Atenţie însă, dacă un prost poate să fie expert, nu înseamnă că orice expert este prost (aceasta a fost o notă explicită pentru cei tentaţi să interpreteze altfel lucrurile, sic!). Moliere spunea cu referire la această categorie că

un prost învăţat este mai prost ca unul neînvăţat.

sursa:
danieldavidubb.wordpres.com